

DUMITRIOS

nr.30 - iulie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CV DĂINTEL ȘĂPTĂMĂNI

DEPĂȘIREA MEDIOCRITĂȚII

pr. paroh Mihai Gojgar

Cei mai mulți dintre noi ne propunem să avem o viață „liniștită”. Nu vrem stres, gălăgie, bătaie de cap, deranj, probleme. Desigur, acestea nici nu s-ar întâmpla într-o lume în care fiecare ar putea să-și împlinească dorințele sale. O societate în care zâmbetul ar stăpâni chipurile celor din jur. Dar, ca să coborâm abrupt din această lume utopică pe căile stâncoase pe care pășim zilnic, acceptăm că surâsul închipuie în viața noastră ceea ce sunt oazele pentru deșertul însetat. Așadar, dificultățile de tot soiul ne „asigură” încruntarea, grijile și pulsul ridicat. Ei bine, în acest context, poate ne va fi mai ușor să îi înțelegem pe gadarenii care au avut fericita ocazie să îl primească în ținuturile lor pe Hristos-Domnul. Evenimentul este relatat de Sfântul Evanghelist Matei (VIII, 28-34, IX, 1) și se citește în această duminică a V-a după Rusalii. În afară de senzaționalul întâlnirii dintre Iisus și cei doi demonizați, ne atrage atenția reacția gherghesenilor (celălalt nume al gadarenilor) la minunea săvârșită de Domnul. Poate că mai devreme am conchis că a-ți dori o stabilitate a vieții, liniște este un lucru bun. Acum, cunoscând episodul vindecării celor îndrăciți, am putea găsi scuze acelora? Cred că nu. De ce? Să punctăm pe scurt ce s-a întâmplat. Mântuitorul tămăduiește doi dintre locuitorii Gadarei, eliberează o cale de care se fereau toți. Ba, am putea spune și că ajută la împlinirea legii iudaice care interzicea consumarea cărnii de porc. Totul bine și frumos. Și atunci? Ce i-a putut face pe gherghesenii să îl invite pe Iisus să plece? „Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor” (v. 34). Credem că tocmai o eronată înțelegere a stării de liniște pe care trebuie să ne-o dorim. Acea cetate avea un ritm de viață, principii și reguli interne. Comercializau și mâncau carne de porc, evitau anumite drumuri și cine știe câte alte astfel de norme neprecizate de textul evanghelic. Și le aveau toți, pentru că „toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus”. Iisus vine și le propune o schimbare a concepțiilor lor. Încearcă să „zguduie” stâlpul judecăților și prejudecăților lor. „Se poate și altfel” ar fi mesajul adresat gadarenilor. Prețul? Ceva din avutul vostru, porcii – oricum ceva interzis. Care este răspunsul? „Nu, lasă-ne! Te rugăm, vezi-Ți de drumul Tău, nu avem nevoie de așa ceva! Nouă ne convine viața pe care oducem”. Nu vi se pare cunoscut tipul

acesta de dialog, cu punct terminus voința noastră? Nu cumva suntem cu toții retrăitori ai miracolului din țara gherghesenilor? Oare nu și nouă ni se propune schimbarea atât de des pentru niște jertfe suportabile? Desigur că în paginile unui ziar creștin trimiterea este, evident, la viața religioasă. Dar nu cumva și în alte segmente ale vieții noastre avem același tip de reacții? Când ni se propune schimbarea serviciului sau acceptarea unor responsabilități? Sau când un „mai bine” ar presupune un efort intelectual spirit menit să ne deschidă porțile unei instituții ce ne-ar ajuta în carieră? Sau, de ce nu, când în viața noastră personală, o apariție providențială cutremură apaticul turn de fildeș al condițiilor printre care slalomăm în viață. Atunci ne aflăm pe infinitul unei plaje ce se desfășoară între „nu sunt pregătit(ă) pentru așa ceva”, „nu vreau” și „mi-e frică”. Aceste răspunsuri i-au coalizat pe gadareni și i-au făcut să îl invite, politicos, dincolo de granițele lor. De aceste răspunsuri trebuie să fugim. Hristos ne îndeamnă să fim curajoși, să credem că se poate și vom primi. Să sperăm și să luptăm. Creștinismul este religia nădejzii, a luptei pentru desăvârșirea în iubire. Dar a luptei. A lui „Nu te teme” (Luca VIII, 50), a Celui ce S-a urcat bărbătește pe Cruce asumându-Și riscurile jignirilor, bătailor și morții. El a înviat și noi ne-am bucurat. Dar asta pentru că a luptat împotriva unor prejudecăți dosite bine în colțișoarele minții noastre. Soluții? Acceptarea ineditului pozitiv dăruit de Dumnezeu, pregătirea pentru schimbarea vieții noastre și așezarea unui surâs pe chipul nostru. Am spus-o la început, surâsul ne face să călătorim mai ușor prin uscăciunea traiului nostru. Cu alte cuvinte, depășirea mediocrității începe la noi. Putem să acceptăm oazele de fericire așezate generos în calea noastră de Sus.

Teodora Poptean

În urmă cu o lună, am publicat interviul cu șeful de șantier Săndică Tudor, care ne-a prezentat stadiul lucrărilor de restaurare a bisericii Sfântul Dumitru. Se poate observa că lucrurile nu au stat pe loc, este o vară în care peste biserica noastră nu se va așeza toropeala zilelor toride și liniștea specifică perioadei vacanțelor. Am aflat de la domnul inginer, că în luna iulie, în afara împrejmuirii schelei cu plasa de protecție (primul element care vă atrage atenția), s-a finalizat acoperișul provizoriu. Mai concret, a fost decopertat acoperișul vechi, înlăturându-se tabla învelitoare și scândura care susținea această învelitoare. Totodată, s-a pregătit fundația pentru lumânăr și cele două grupuri sanitare. Pentru grupurile sanitare se lucrează deja la canalizare, care va fi finalizată în luna august. Tot în luna august, pentru grupurile sanitare și lumânăr, se vor realiza structura metalică a acoperișului și zidăria de compartimentare (pereții), peste care se va turna placa de beton. În următoarea lună se va lucra la centura de sus, care leagă structura bisericii cu centura de jos, aflată în sol. Ca măsură de protecție a structurii bisericii, vor începe cele douăzeci

de foraje verticale, la doi metri sub pământ, în care se vor introduce armăturile care rigidizează structura, prin legarea centurii de la bază cu cea de sus. Acestea sunt planurile de lucru ale constructorilor, pentru luna august. Pentru că am vorbit la început de plasa învelitoare a schelei, doresc să vă dezvălui și planul pe care îl avem noi, comunitatea, de a folosi această plasă, ca spațiu de afișare a unor imagini și informații legate de istoricul bisericii, activitate, etc. Nu este o idee originală, acest tip de afișare este întâlnit în lăcașuri de cult din țări europene și credem că ar fi potrivit pentru un loc de interes turistic, cum este biserica noastră. În acest scop, vă solicităm sprijinul în realizarea de bannere, prin sponsorizare sau facilitarea execuției lor la prețuri cât mai avantajoase și bineînțeles, cu idei. Pe curând!

POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

diac. Bogdan Bădiță

Printre cele patru mari posturi de peste an, se află și cel al Adormirii Maicii Domnului, care începe în fiecare an pe 1 august și are o durată de două săptămâni. Acest post ne pregătește pentru cele două mari praznice împărătești din luna august: Schimbarea la Față (6 august) și Adormirea Maicii Domnului (15 august). Originea postului a fost fixată în secolul al V-lea, când s-a dezvoltat cultul Maicii Domnului, iar durata lui era diferită. Uniformizarea datei și a duratei postului, a avut loc în secolul XII, la sinodul local din Constantinopol (1166) și s-a păstrat până astăzi.

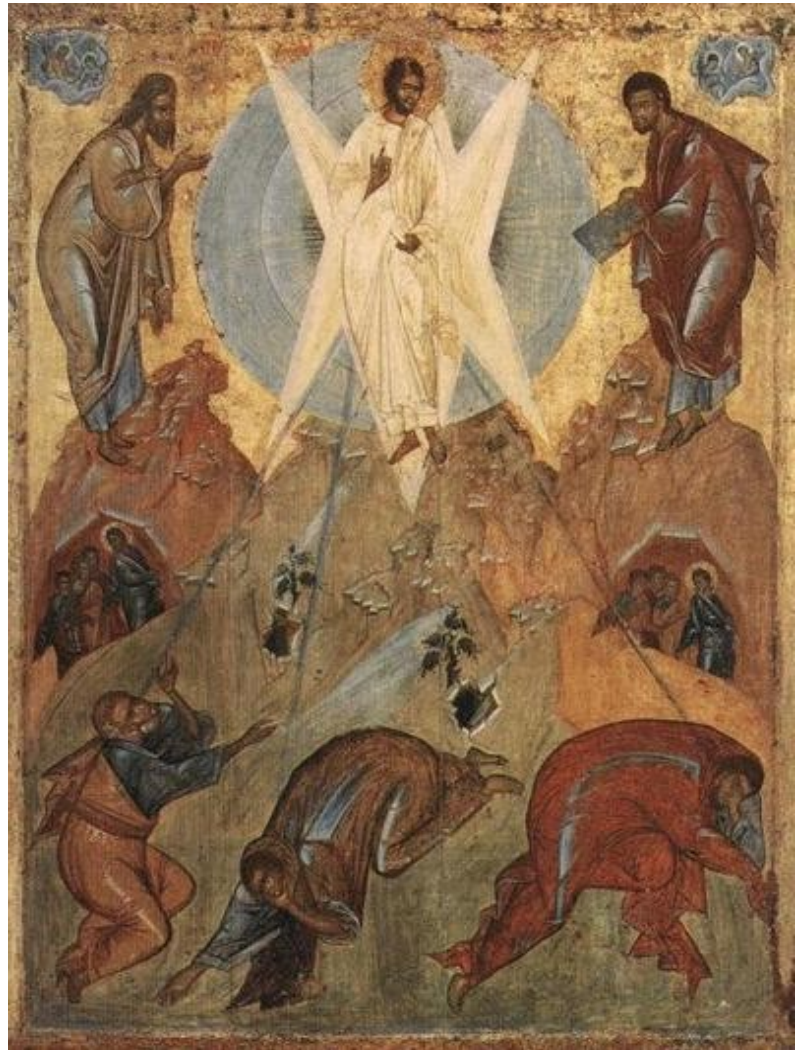
Postul înseamnă înfrânare nu doar de la anumite alimente, ci de la tot ceea ce înseamnă păcat. Păcatul ne desparte de Dumnezeu, iar postul este chemarea Duhului Sfânt, în a ne uni haric cu Mântuitorul Hristos. În anumite zone ale țării, pe tot parcursul acestui post, se oficiază zilnic slujba Paraclisului Maicii Domnului și se cântă Prohodul Maicii Domnului. Acestea, împreună cu hrana și nevoița specifică postului, redau trupului putere și căldură duhovnicească, determinându-l să se supună sufletului. Acest post nu trebuie înțeles ca o pedepsire a trupului, ci ca un mijloc de mântuire a lui, deoarece el caută să mântuiască trupul împreună cu sufletul. Astfel, nu trebuie să facem o obsesie din gânduri precum: „ce voi mai găti?”, sau „cu ce bani îmi voi mai cumpăra mâncare de post?”. E bine să transformăm rugăciunea noastră în hrana potrivită pentru vremea

postului. Rugăciunea este dialogul nostru cu Dumnezeu, dialog prin care omul, nu numai că se apropie, ci se lipește de Dumnezeu, făcându-se duh cu El. Fără rugăciune, cele două săptămâni ale acestui post vor fi chinuitoare și vor părea fără sfârșit. Când rostim o rugăciune, o înțelegem cu mintea și o simțim cu inima, ea devine sferică și mișcă sufletul nostru către desăvârșire. Lucrați ogorul sufletelor în postul Adormirii Maicii Domnului și veți culege la sfârșitul său felurite roade, care îndulcesc viața amară de otrava păcatului.

Ciprian Apintiliese

În fiecare an, pe data de 6 august, Biserica Ortodoxă sărbătorește Schimbarea la Față a Mântuitorului Hristos. Apare întrebarea legitimă: care poate fi însemnătatea acestei minuni pentru noi, privită în contextul actelor răscumpărătoare săvârșite de Hristos în activitatea Sa pământească? Știm bine că minunile Sale, după destinația lor, pot fi clasificate în minuni săvârșite asupra naturii înconjurătoare, asupra oamenilor și asupra Sa Însuși. Iar această minune, alături de marea și slăvita minune a Învierii Sale, face parte tocmai din ultima categorie și ea se constituie chiar ca o anticipare a Învierii Sale din morți. Relatarea Schimbării la Față, așezată în contextul Evangheliilor sinoptice, permite o observație considerabilă: toate cele trei Evanghelii consemnează această minune după prima veste a Pătimirilor de către Hristos și după ce El rostește misterioasele cuvinte: "Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere" (Mc. 9, 1). Este vorba tocmai de cei trei ucenici: Petru, Iacov și Ioan, pe care Iisus, "după șase zile", îi va lua cu

Sine în munte ca să se roage, moment în care ei Îl vor vedea având fața scaldată în revărsare de lumină dumnezeiască, dar nu doar atât, ci chiar și hainele Sale se vor împărtăși de această tainică lumină, încât vor deveni și ele "strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, cum nu poate înălbi așa pe pământ înălbitorul" (Mc. 9, 3). Nu poate fi ignorată, așadar, solidaritatea acestor cuvinte cu mesajul cu care și-au început propovăduirea atât Sfântul Ioan Botezătorul (Mt. 3, 2), cât și Mântuitorul Iisus Hristos (Mt. 4, 17): "Pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor!". Din aceste câteva premise transpare adevărul fundamental al creștinismului: Împărăția cerurilor, înțeleasă ca viață trăită în lumina Sfintei Treimi, a fost prefigurată pe muntele Tabor, apoi inaugurată în Învieria Domnului și se va instaura cu desăvârșire la sfârșitul veacului, după ce va trece chipul actual al lumii și toate se vor transfigura, sau se vor umple de această lumină dumnezeiască, care va izvorî atunci cu putere din trupul lui Hristos și se va comunica dreptilor, care "vor străluci ca soarele" (Mt. 14, 43), iar din ei se va revărsa sau va iradia asupra întregii lumi cosmice. Acesta este răspunsul la întrebarea enunțată la început. Multă vreme s-a crezut în sânul diferitelor sisteme filosofice precreștine și se mai crede încă în spațiul de activitate al anumitor științe moderne, că materia, prin urmare și trupul, este destinată sucombării în moarte și supusă ireversibil legilor nemiloase ale naturii. Astfel totul se transformă într-o ciclicitate și într-o monotonie privată de orice sens, făcând din trup și lume o adevărată închisoare pentru viața și aspirațiile sufletului. Vedem că minunea aceasta de pe Tabor revelează noi și profunde dimensiuni ale realității materiale, văzută în indisolubilă legătură cu omul prin trupul acestuia, un trup alcătuit din aceleași elemente constitutive ale naturii cosmice. Minunat este faptul că fața umană a lui Hristos s-a umplut de această dumnezeire, că materialitatea trupului Său a fost aptă de o asemenea comunicare de lumină divină, dar și mai minunat ne apare faptul că și veșmintele sale s-au umplut de această lumină, ceea ce ne arată că nu numai omul, ci însăși zidirea întreagă este destinată spre străluminare, sau spre pătrunderea ei de spiritualitatea luminii divine. Așadar, atât omul și trupul acestuia, cât și creația în integralitatea ei, nu au fost făcute spre a sfârși în moarte, ci au fost imprimate de Creator cu vocația desăvârșirii, sau a înveșnicirii lor în Împărăția de lumină a Sfintei Treimi.

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afara de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute de la doamna expert contabil Mia Mirescu, persoană de încredere a comunității noastre. Adresa de email a doamnei Mirescu este:
daniel2mirescu@yahoo.com

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar

Redactor-șef: Teodora Popțean

Tehnoredactare: Emanuel Tudor

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteti păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica
Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri 18.00 – Acatist
Sâmbătă 10.00 - Parastas